

DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU PŁOCKIEGO.

WYCHODZI RAZ NA TYDZIEŃ WE CZWARTKI.

Wydawany bezpłatnie wszystkim Właścicielom Państwowym w Powiecie, Magistratom, Urzędom gminnym, sołtysom, i Urzędom parafialnym; osoby prywatne mogą otrzymać zremplary pojedyncze po cenie 10 f.

OGŁOSZENIA PRYWATNE:
po cenie za wiersz drobnego pisma (petit) 1 Mk.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
w Urzędzie powiatowym
w Płocku, plac Florjański.

Prenumeratę na „Dziennik Urzędowy”
Rocznie Mk. 24, półrocznie Mk. 12,
kwartalnie Mk. 6, przyjmują następu-
jące księgarnie w Płocku:
St. Betleja, Tumskie 6.
E. Trautmana, Kolegijska 4.
„Ziemi Mazowieckiej”, Kolegijska 8.
Stępczyńskiej i Murawskiej, Grodzka 1.
„B-cia Detrychowice”, Kościuszki 4.
Tamże się odbywa sprzedaż pojedyn-
czych N.N. po 50 fen.

Treść.

298. Ustawa z dnia 3 lipca 1919 roku w przedmio-
cie ochrony drobnych dzierżawców rolnych. 299. Rozpo-
rządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przed-
miocie zajęcia i przygotowania drzewa opałowego w las-
ach prywatnych na okres zimowy 1919/20. 300. Instruk-
cja dla organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego.
301. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwo-
wych w przedmiocie ustanowienia norm szacunkowych ce-
lem wypłaty odszkodowań za zwierzęta zabite z urzędu
lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez władze.
302. Okólnik do wójtów gmin. 303. Wyciąg z rozkazów
dziennych Naczelnika Policji powiatu Płockiego za czas
od 21 lipca do 5 sierpnia 1919 r. 304. Wykaz zastab-
nień na dur plamisty w miesiącu lipcu r. b. 305. Okólnik
do Magistratów, Szefów Policji Powiatowej i Miejskiej
i Komisarzy Powiatowych. 306. Obwieszczenie Wydziału
Hipotecznego Powiatowego w Płocku. Część nieurzędowa.
Wezwanie Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego miasta
Płocka. Ogłoszenie.

298.

U S T A W A

z dnia 3 lipca 1919 roku

w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców
rolnych.

Art. 1.

Czynsz dzierżawny od drobnych działek gruntów
rozległości do 6 morgów nie może przewyższać trzy-
krotnego czynszu, płaconego w danej miejscowości
za taką dzierżawę w r. 1914 i obliczonego w stosun-
ku 100 rb. = 216 mk. = 250 koron.

Wskazana powyżej norma czynszu dzierżawnego
może być dla poszczególnych miejscowości, w któ-
rych warunki ekonomiczne tego wymagają, podnie-
siona lub zmniejszona przez władze powiatowe, które
wyznaczy Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 2.

Wszelkie umowy, pociągające za sobą podwyż-
szenie czynszu dzierżawnego od drobnych gruntów
do 6 morgów ponad normę, określoną w art. 1 usta-
wy niniejszej, lub czynszu ustanowionego w myśl te-
goż artykułu przez władze powiatowe, mogą być na
żądanie dzierżawcy sądowo zmienione przez sto-
sowne zmniejszenie czynszu dzierżawnego do normy
określonej w art. 1 za czas od 1 stycznia 1919 r.

W razie, jeżeli wyrokiem sądowym zostanie na-
kazane zmniejszenie czynszu dzierżawnego, cała nad-
płacona przez dzierżawcę nadwyżka za czas od
1 stycznia 1919 r. zaliczona będzie na czynsz bieżący.

Art. 3.

Wypuszczający w dzierżawę drobne działki grun-
tów do 6 morgów nie może w czasie trwania niniej-
szej ustawy bez zgody dzierżawcy ani wypowiedzieć umo-
wy dzierżawnej, zawartej na piśmie lub ustnie, ani
wytoczyć lub prowadzić sprawy o eksmisję, ani też
usunąć dzierżawcy z gruntu, chociażby termin dzier-
żawy upłynął na jesieni 1918 r., o ile dany grunt
pozostaje dotąd w posiadaniu dzierżawcy.

Wyroki prawomocne, orzekające eksmisję drob-
nych dzierżawców (art. 1), nie wykonane przed wyda-
niem ustawy niniejszej, nie podlegają wykonaniu
w czasie trwania ustawy.

Przepisy artykułu niniejszego nie mają jednak
zastosowania wtedy, kiedy drobny dzierżawca bądź
z własnej winy nie płaci należnego czynszu dzierżaw-
nego w terminach umówionych, bądź dewastuje nie-
ruchomość dzierżawioną, bądź dopuszcza się wzglę-
dem wypuszczającego w dzierżawę lub jego majątku
czynów, karanych przez kodeks karny, bądź wreszcie
zgodził się sam na opuszczenie gruntu dzierżawionego.

Art. 4.

Jeżeli dana parcela gruntu z majątku, opuszczo-
nego przez właściciela z przyczyny wypadków wo-
jennych, została objęta przez drobnego dzierżawcę,
a po powrocie właściciela uprawianie tej parceli przez

dzierżawcę przeszkadza rozwinięciu ogólnego planu gospodarczego (psuje płodozmian i t. p.), to właściciel ma prawo żądać, po sprzęcie zbioru, ustąpienia dzierżawcy z uprawianej działki, dając mu wzamian inną parcelę równej dobroci. Nakłady poczynione przez dzierżawcę (uprawa, posiewy i t. p.) na parceli, którą tenże jest zmuszony porzucić, winny być przez właściciela wynagrodzone, o ile tych nakładów dzierżawca nie wykorzystał lub też z nich korzystać nie będzie.

Art. 5.

W sprawach wynikających ze stosowania ustawy niniejszej sąd obowiązany jest skłaniać strony do pojednania.

W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu, nakazywać osobiste stawienie się stron, tudzież zażądać złożenia przez nie w oznaczonym terminie wyjaśnień i dowodów.

Art. 6.

Stosowanie przepisów ustawy niniejszej nie może być uchylone lub ograniczone przez umowy stron.

Art. 7.

Ustawa niniejsza nie dotyczy umów dzierżawnych, zawartych na mocy ustawy tymczasowej w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych z dnia 8 marca 1919 r. (Dz. p. p. P. 1919 r. № 23, poz. 235), oraz wymawiania dzierżaw przez powracających do kraju właścicieli drobnych gospodarstw rolnych.

Art. 8.

Przepisy ustawy niniejszej stosują się i do poddzierżawców.

Art. 9.

Ustawa niniejsza obowiązuje do końca 1920 r.

Art. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 11.

Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) *Trąpczyński.*

Prezydent Ministrów:

w/z.

(—) *S. Wojciechowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Janicki.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

299.

ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w przedmiocie zajęcia i przygotowania drzewa
opałowego w lasach prywatnych na okres
zimowy 1919/20.**

Na podstawie art. 2 Ustawy Sejmowej z 28. II. 1919 roku (Dz. Pr. № 20, poz. 229), oraz w myśl Uchwały Sejmowej z 25. VI. 1919 r. zarządzam w po-

rozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu co następuje:

Art. 1.

W lasach prywatnych, posiadających plany gospodarcze, lub prawomocne pozwolenia wyrębu, zostaje niniejszem zajęte na zasadzie art. 2 Ustawy z 28. II. 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 20, poz. 229) do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa drzewo opałowe na pniu, przypadające do cięcia w zrębach roku 1919/20, oraz w zrębach zaległych, o ile użytkowanie tych zrębów ustawowo jest dopuszczalne.

W lasach prywatnych, nie posiadających planów gospodarczych, zostaje również zajęte na zasadzie art. 2 Ustawy z 28. II. 1919 roku w drzewostanach rębnych drzewo opałowe na pniu, a to w stosunku 1 mp. (metr przestrzenny) z każdego hektara powierzchni lasów.

Art. 2.

Właściciele i zarządcy lasów prywatnych, posiadający plany gospodarcze lub prawomocne pozwolenia wyrębu, winni do 10 sierpnia 1919 r. oświadczyć jednoznacznie Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa, czy, a w danym razie, jaką ilość drzewa opałowego (szczapowego lub kraglakowego o grubości co najmniej 7 cm. w cieńszym końcu) gotowi są wyrobić i oddać do rozporządzenia Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa w terminie do 15/X, względnie 15/XI, wzgl. 31/XII 1919 r. ze zrębów według planu gospodarczego na rok 1919/20 do cięcia przypadających, oraz ze zrębów zaległych, o ile użytkowanie tych zrębów z mocy Ustaw jest dopuszczalne.

Właściciele zaś i zarządcy lasów prywatnych, które nie mają planów gospodarczych, winni w terminie do 10 sierpnia 1919 r. podać Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa łączną powierzchnię lasu, będącego ich własnością, lub pozostającego pod ich zarządem, a zarazem oświadczyć, czy, a w danym razie jaką ilość drzewa opałowego gotowi są wyrobić w rębnych drzewostanach i oddać do dyspozycji Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa w terminach wymienionych w ustępie 1-ym.

Obowiązek zgłoszenia ciąży także na osobach, które na mocy kontraktu kupna sprzedaży, zawartego z właścicielem lub zarządcą lasu, uprawnione są do wyrębu drzewa opałowego.

Zgłoszenie winno zawierać:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania właściciela lasu, oraz osoby uprawnionej do wyrębu,

2) miejsce położenia lasu (powiat administracyjny), nazwę oddziałów lasu,

3) podanie ilości drzewa opałowego według planu gospodarczego w zrębach r. 1919/20 i w zrębach zaległych, względnie w rębnych drzewostanach do cięcia przypadających, oraz podanie powierzchni oddzielnych zrębów,

4) najbliższą stację kolejową.

5) stosunki wywozowe: odległość miejsca wyróbki od drogi komunikacyjnej, kolejki leśnej i od najbliższej stacji kolejowej, lub rzeki spławnej,

6) czy zgłaszający potrzebuje drzewa opałowego na własne cele, a w danym razie, w jakiej ilości.

Art. 3.

Obowiązkowi wymienionemu w art. 2 nie podlegają:

1) na obszarach b. zaboru rosyjskiego właściciele lasów, uznanych za ochronne, lub wodoochronne,

oraz właściciele lasów, w których wyrąb został wstrzymany na podstawie prawomocnych orzeczeń urzędów ochrony lasów,

2) na obszarach b. zaboru austriackiego właściciele lasów zamkniętych na podstawie §§ 19 i 20 ces. pat. z 3/XII 1852 r. (Dz. pp. Nr. 250), właściciele lasów ochronnych w pojęciu §§ 6 i 7 tego patentu, wreszcie właściciele lasów, w których, celem powstrzymania dalszych spustoszeń, wyrąb drzewa na zasadzie §§ 4 i 23 ces. pat. został wstrzymany.

Art. 4.

Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa oznajmi właścicielowi lasu najdalej do 20/VIII 1919, jaką ilość drzewa opałowego, zgłoszonego w myśl art. 2 tego rozporządzenia, winien właściciel lasu wyrobić w terminach w art. 2 podanych.

Jeżeli właściciel lasów w terminie do 20/VIII 1919 r. nie otrzyma od Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa zawiadomienia, jaką ilość drzewa opałowego winien przygotować, natenczas winien wyrobić całą ilość zgłoszonego drzewa.

Art. 5.

Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa będzie miała prawo udzielić właścicielowi odpowiedniej zaliczki na wyróbkę drzewa po myśli art. 4.

Szczegóły, dotyczące wysokości i zwrotu zaliczki, zostaną ustalone przez Główną Komisję Rozdziału Drzewa.

Art. 6.

Z drzewa opałowego, które właściciel winien wyrobić według art. 4, ma być jedna trzecia część oddana do rozporządzenia Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa do 15/X 1919 r., druga część do 15/XI, a reszta do 31/XII 1919 r.

Art. 7.

Za drzewo opałowe, w myśl art. 6 tego rozporządzenia, w terminie wyrobione i do dyspozycji Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa oddane, zostanie wypłacona właścicielowi należność według cen ustanowionych w rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych („Monitor Polski“ Nr. 161 z d. 21/VII 1919 r.) dla obszarów b. zaboru rosyjskiego i w cenniku wytycznym drzewa opałowego i materiałowego dla obszarów b. zaboru austriackiego. Należność ta może być powiększona dla obszarów b. zaboru austriackiego o faktyczne koszty ścięcia i wyróbki drzewa opałowego, o ile koszty te nie są objęte cennikiem wytycznym.

Oprócz tych cen otrzyma właściciel premię w wysokości 20% przypadającej ceny w następujących wypadkach:

a) jeżeli trzecią część drzewa, którą winien oddać do 15/X 1919 r., odda najdalej 1/X 1919; w tym wypadku otrzyma premię za całą ilość wcześniej oddanego drzewa;

b) jeżeli w terminie do 15/X 1919 odda więcej niż $\frac{1}{3}$ część drzewa; w tym wypadku otrzyma premię za nadwyżkę oddanego drzewa.

Art. 8.

Jeżeli właściciel lasu, który w myśl art. 2 tego rozporządzenia zgłosił gotowość wyróbki drzewa opałowego, nie odda $\frac{1}{3}$ części wyrobionego drzewa

w myśl art. 6 w terminie do 15/X 1919 r., natenczas cała ilość drzewa, którą winien wyrobić w myśl art. 4, zostanie wyrobiona przez Powiatową Komisję Rozdziału Drzewa na koszt i niebezpieczeństwo właściciela lasu, a od ceny za drzewo, należące się właścicielowi, w myśl art. 7, zostaną potrącone faktyczne koszty ścięcia i wyróbki drzewa, o ile cena ta dotyczy drzewa w stanie wyrobionym.

Przy wyróbce drzewa opałowego na koszt właściciela lasu ogólna ilość wyrobionego opału nie może przekraczać 40% ściętej masy drzewnej. W drzewostanach czysto opałowych wolno jednak wyrobić na opał całą ilość znajdującą się w nich masy drzewnej.

Wyróbkę na koszt właściciela lasu może Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa rozpocząć bezzwłocznie po 15/X 1919 r.

Pozostałe po wyróbce drzewa opałowego części pnia, nadające się do wyróbki drzewa użytkowego, pozostaną w miejscu wyróbki do dyspozycji właściciela lasu, o ile nie nastąpi osobne zajęcie tego drzewa na podstawie art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28/II 1919 r.

Art. 9.

Właściciele i zarządcy lasów prywatnych, posiadających plany gospodarcze, lub prawomocne pozwolenia wyrębu, którzy w myśl art. 2 tego rozporządzenia nie oświadczają gotowości wyróbki i oddania drzewa, obowiązani są w terminie do 10/VIII 1919 r., zgłosić Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa, jakie ilości drzewa opałowego przypadają do cięcia według planu gospodarczego w zrębach na rok 1919/20 do cięcia przypadających, oraz w zrębach zaległych, o ile użytkowanie tych zrębów z mocy obowiązujących Ustaw jest dopuszczalne.

Właściciele zaś i zarządcy lasów prywatnych, nie mających planów gospodarczych, którzy w myśl art. 2 tego rozporządzenia nie oświadczają gotowości wyróbki i oddania drzewa, obowiązani są w terminie do 10/VIII 1919 r. podać Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa łączną powierzchnię lasu, będącego ich własnością, lub pozostającego pod ich zarządem.

Postanowienia ustępu 3 i 4 artykułu 2 tego rozporządzenia odnoszą się również do zgłoszeń, o których mowa w poprzednich ustępach.

Art. 10.

Obowiązkowi, unormowanemu w art. 9 tego rozporządzenia, nie podlegają właściciele lasów wymienionych w art. 3.

Art. 11.

Drzewo opałowe, zajęte na podstawie art. 1-go niniejszego rozporządzenia, którego właściciel nie oświadczył po myśli art. 2 gotowości wyróbki drzewa, zostanie przez Powiatową Komisję Rozdziału Drzewa wyrobione na koszt i niebezpieczeństwo właściciela po myśli postanowień art. 8 ustęp 1, 2 i 4-go tego rozporządzenia.

Art. 12.

W razie niezadośćuczynienia przez właścicieli lasów prywatnych obowiązkowi ustanowionemu w art. 9, zostaną dane, o których mowa w tym artykule, zbadane przez fachowego leśnika na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego właściciela, nadto nastąpi wyróbka drzewa opałowego przez Powiatową Komisję Rozdziału Drzewa po myśli art. 11 tego rozporządzenia.

Art. 13.

Postanowienia tego rozporządzenia nie naruszają w niczem praw serwitutowych, obciążających lasy prywatne.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Szef Sekcji:

(—) J. Miklaszewski.

Warszawa, dnia 20 lipca 1919 r.

300.

I N S T R U K C J A

dla organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego.

1.

W miastach z ludnością ponad 30.000 mieszkańców Zarząd miasta w charakterze organu nadzoru mieszkaniowego powołuje miejscowy Urząd Mieszkaniowy z Inspektorem Mieszkaniowym Miejskim na czele. W miastach z ludnością od 5.000 do 30.000 mieszkańców nadzór wykonywać winni fachowi urzędnicy mieszkaniowi pod kierunkiem burmistrza. W gminach wiejskich nadzór wykonywują władze komunalne (art. 9 dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dn. 16 stycznia 1919 r. Dz. Pr. Nr. 8 z dn. 25-go stycznia 1919 r., poz. 116).

2.

Komunalne urzędy mieszkaniowe oraz fachowi urzędnicy mieszkaniowi do spraw związanych z zakresem ich działalności, winny mieć przydzielonych urzędników w odpowiedniej liczbie.

W miastach większych Urzędy Mieszkaniowe winny utworzyć specjalne referaty do poszczególnych działów z zakresu sprawy mieszkaniowej, a przede wszystkim: referat higieny mieszkań.

3.

Organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego są bezpośrednio podległe naczelnym władzom komunalnym (prezydentom i burmistrzom).

4.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych, oraz w gminach wiejskich władze komunalne sporządzają z działalności swojej sprawozdania kwartalne, których odpisy winny być przesyłane okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

5.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych i w gminach wiejskich władze komunalne komunikują się bezpośrednio z okręgowymi inspektorami mieszkaniowymi w zakresie wszelkich spraw mieszkaniowych.

6.

Urzędy mieszkaniowe, oraz fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych winni prowadzić wykazy mieszkań wolnych i dane o ich wynajęciu wedle instrukcji i wzorów, zatwierdzonych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego w dniu 25.III.1919 r. oraz są obowiązane udzielać poszukującym mieszkań, zwłasz-

cza rodzinom obciążonym dziećmi, porad we wszystkich sprawach dotyczących mieszkań.

Dane osiągnięte z prowadzenia wykazu mieszkań winny być przesyłane w odstępach kwartalnych okręgowym inspektorom mieszkaniowym. (Art. 10 Ust. 2 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dn. 16. I. 1919 r., poz. 116).

7.

Do obowiązku Urzędów Mieszkaniowych i fachowych urzędników do spraw mieszkaniowych należy dokładne zbieranie następujących danych o stanie mieszkań i rynku mieszkaniowego:

- a) budowa domów i mieszkań i koszty budowy,
- b) wartość względna gruntów i zależność jej od położenia gruntów,
- c) cena sprzedaży gruntów pod budowę mieszkań i zakładów przemysłowych,
- d) obdłużenie zabudowanych i niezabudowanych gruntów,
- e) liczba posiadaczy domów mieszkalnych w stosunku do ogółu ludności,

f) liczba właścicieli domów mieszkających nie we własnych domach w stosunku do ogółu właścicieli domów.

Wyniki przeprowadzonej statystyki i ankiet winny być przysyłane okręgowym inspektorom mieszkaniowym. Na żądanie organów państwowego nadzoru mieszkaniowego: Wydziału Higjeny i Inspekcji Mieszkań Ministerstwa Zdrowia Publicznego i Okręgowych Inspektorów mieszkaniowych Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych, oraz w gminach wiejskich władze komunalne winny zbierać dane według wzorów przesłanych. (Art. 10 Ust. 1 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dnia 16. I. 1919. Dz. Praw Nr. 8 z dnia 25-go stycznia 1919, poz. 116).

g) liczba mieszkań i mieszkańców na jednej posesji,

h) liczba i wielkość istniejących mieszkań i ich położenia,

i) stosunek między zapotrzebowaniem i zaofiarowaniem mieszkań,

j) komorne, jego wzrost, obliczanie komornego za 1 metr kwadratowy podłogi i 1 metr sześcienny przestrzeni,

k) stosunek dochodu lokatorów do wysokości komornego,

l) liczba posiadaczy domów mieszkalnych w stosunku do ogółu ludności,

ł) urządzenia kąpielowe w mieszkaniach,

m) liczba łóżek w mieszkaniu i liczba osób z nich korzystających,

n) stosunek liczby ustępów do liczby mieszkań i mieszkańców,

o) liczba przeprowadzek w granicach gminy.

8.

Organy komunalne nadzoru mieszkaniowego winny zorganizować na terenie swej działalności inspekcje mieszkaniowe i przedstawić skład osobowy ich do zatwierdzenia Naczelnym Władzom Komunalnym (Art. 13—19 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań) i do aprobaty Okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne winny czuwać, aby działalność inspekcji mieszkaniowej była zgodną z regulaminem inspekcji, zatwierdzonym przez Ministra Zdrowia Publicznego w dniu 25 III. 1919.

Przedstawiciele Urzędu mieszkaniowego, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne mają prawo brania udziału w oględzinach dokonywanych przez inspekcję mieszkaniową, są obecnymi na posiedzeniach inspekcji mieszkaniowych oraz mają prawo zwoływania posiedzeń nadzwyczajnych inspekcji.

Urzędy mieszkaniowe, urzędnicy fachowi do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne czuwają, aby regularnie były im przysyłane sprawozdania miesięczne, sporządzane przez inspekcję mieszkaniową. Odpisy sprawozdań tych winny być przesyłane przez organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego Okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

Urzędy mieszkaniowe i fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych przedstawiają naczelnym Władzom Komunalnym do zatwierdzenia proponowane przez siebie kary na niewykonujących zleceń inspekcji mieszkaniowych.

W wypadkach większej wagi, mianowicie, gdy usunięcie braków mieszkaniowych połączone jest ze znacznie większym nakładem pieniężnym, lub gdy zachodzi potrzeba zamknięcia mieszkania, względnie czasowego usunięcia lokatorów, Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne żądają protokołów inspekcji mieszkaniowej w celu powzięcia decyzji.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych i w gminach wiejskich władze komunalne czuwają, aby osoby, którym powierzone są oględziny i opieka nad mieszkaniem, miały legitymacje, wydane przez Naczelną Władzę Komunalną, upoważniające do wstępu do mieszkań i związanych z nimi ubikacji w godzinach, ustalonych zgodnie z Art. 15 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dnia 16 I. 1919. (Dz. Pr. PP. Nr. 8, z dn. 25 stycznia 1919, poz. 116).

9.

Do obowiązków organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego należy przeciwdziałanie nadmiernemu podnoszeniu cen mieszkań. Przy określaniu czynszu mieszkaniowego organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego winny się kierować normami przewidzianymi Ustawą o ochronie lokatorów z dnia 28.VI 1919; Dz. Pr. № 52 z dn. 1.VII 1919.

10.

Celem rozpoznawania spraw, wynikających z najmu i użytkowania mieszkań, Urzędy mieszkaniowe winny inicjować utworzenie Urzędów rozjemczych, które będą działać na zasadach pomieszczonych w art. 14—21 Ustawy o ochronie lokatorów z dnia 28.VI 1919, Dz. Pr. 52 z dnia 1.VII 1919 r.

11.

Organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego w razie ujawniającego się ostrego braku mieszkań winny występować do Naczelnych Władz Komunalnych z wnioskami zarządzenia środków zapobiegawczych, przewidzianych w art. 28 Dekretu z dn. 16.I 1919.

a) zakazu rozbierania domów drewnianych i murowanych odpowiadających warunkom technicznym i sanitarnym,

b) nakazu właścicielowi lub dzierżawcy domu podziału czteropokojowych lub większych lokali niezajętych na mieszkania mniejsze,

c) ustalenia normy obliczenia liczby pomieszczeń niezbędnych dla rodzin lub osób samotnych i nakazania stosowania tych norm przy najmowaniu lokali,

d) odnajmowania przymusowego lokali w wypadkach zajmowania przez rodzinę lub osobę samotną pomieszczeń ponad normę,

e) zajęcia przez gminę lokali próżno stojących dłużej, niż kwartał, w celu wynajęcia przez gminę na rachunek właściciela poszukującego mieszkania,

f) zajęcia gruntów pod budowę czasowych domów mieszkalnych,

g) nakazu właścicielom lub dzierżawcom domów zniszczonych i niezamieszkałych, lecz do zamieszkania zdalnych—naprawy i doprowadzenia ich do porządku i do stanu mieszkalnego,

h) nakazu właścicielom lub dzierżawcom domów przebudowania poddaszy, suteryn i budowli gospodarczych na pomieszczenia mieszkalne,

i) wywłaszczanie przez gminę parceli budowlanych prywatnych, jeżeli w ciągu 3 lat nie rozpoczęto na nich budowy domu mieszkalnego,

j) zakazu wynajmowania przez jedną osobę jednocześnie więcej, niż jednego lokalu mieszkaniowego i odnajmowania tych lokali innym.

12.

Do obowiązków organu komunalnego nadzoru mieszkaniowego należy inicjatywa i popieranie wszelkich usiłowań, dążących do polepszenia stosunków mieszkaniowych wśród ludności niezamożnej drogą:

a) zakupywania przez gminy terenów pod budowę małych, tanich mieszkań higienicznych,

b) przygotowanie okolic podmiejskich do budowy przez zaprowadzenie komunikacji odpowiedniej,

c) zakładanie kooperatyw mieszkaniowych i związków budowlanych, budujących małe, tanie mieszkania higieniczne,

d) zakładanie i parcelacje kolonji domów mieszkalnych według systemu miast-ogrodów lub innego, zapewniającego tanie, małe mieszkania higieniczne.

13.

Do obowiązków organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego należy wyjednywanie pożyczek i zapomóg dla kooperatyw mieszkaniowych, związków budowlanych i organizacji społecznych, mających służyć budowie tanich, małych mieszkań higienicznych.

14.

Urzędy mieszkaniowe winny opracować projekty miejscowych statutów i przepisów mieszkaniowych.

15.

Do obowiązków Urzędów mieszkaniowych należy regulacja kredytów na budowę małych, tanich mieszkań higienicznych, współdziałanie w zakładaniu miejskich banków hipotecznych.

16.

Organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego wydają wspólnie z właściwymi organami opinię o projektach miejscowych planów regulacyjnych, o projektach domów mieszkalnych oraz czuwają nad tem, aby przy rozszerzaniu miast zadania techniczne były zastosowane do miejscowych warunków społecznych i gospodarczych ludności.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Janiszewski.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1919 r.

301.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w przedmiocie ustanowienia norm szacunkowych celem wypłaty odszkodowań za zwierzęta zabite z urzędu lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez władze.

W myśl § 28 postanowień obowiązujących o środkach weterynaryjno-policyjnych, mających na celu zapobieganie i uśmierzanie chorób zaraźliwych i stadnych wśród zwierząt domowych w Królestwie Polskim, ustanawiam w zastosowaniu art. 1176 i 1171 Zbioru Praw, tom XIII, wydanie 1905 r., aż do odwołania, następujące normy szacunkowe w celu wypłaty odszkodowań za zwierzęta zabite lub padłe po szczepieniach:

a) za konie	cenę do 2000 mk.
b) „ stadniki, woły i krowy	2000
c) „ jałownik od 1/2 roku do 2 lat	750
d) „ cielęta do 1/2 roku	200
e) „ owce i kozy	150
f) „ jagnięta i kozłeta	50
g) „ trzodę chlewną	750

Minister rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 25 lipca 1919 r.

302.

OKÓLNİK

do wójtów gmin.

Stosownie do rozporządzeń Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich zarządzam w powierzonym mi Powiecie zbiórkę poniżej wymienionych przedmiotów metalowych, które są własnością Państwa:

Gilz i naboje karabinowych i armatnich, raket świetlnych, części pocisków armatnich: pierścieni miedzianych, górnych części z aluminium i t. p.

Za zbiórkę tego materiału wyznacza się w myśl rozkazu Naczelnego Dowództwa następujące premje:

1) za 1 kg. łusek (gilz i naboje) karabinowych i łusek z pocisków armatnich 2 mk.

2) za 1 kg. górnych części z pocisków armatnich z aluminium 4 mk.

3) za 1 kg. pierścieni miedzianych z pocisków armatnich 3 mk.

Zebrany materiał należy odstawiać do najbliższej Komendy Wojskowej, które za dobrowolnie dostarczony materiał uskutecznią będą wypłatę wyżej wymienionych premji (na rach. Depart. dla artylerji sekcja amunicji).

Ukrywanie zebranego przez poszczególne osoby materiału i przechowywanie go w celu prywatnej odsprzedaży będzie surowo karane, a materiał skonfiskowany, jako stanowiący własność Ministerstwa Spraw Wojskowych i odstawiony do najbliższej Komendy Wojskowej. P. P. Wójtom poleca ogłosić niniejsze w gminie, zawiadamiając, że mniejsze ilości mogą być składane w Urzędach gminnych celem przesłania ich po upływie wyznaczonego przez Wójta terminu do Komendy (Magistrat), większe zaś odstawiano bezpośrednio do najbliższej Komendy Wojskowej.

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) w z. I. Biskupski.

Referent

(—) w z. J. Perkowski.

Płock, dnia 26 lipca 1919 r.

303.

W Y C I A G

z rozkazów dziennych Naczelnika Policji powiatu Płockiego za czas od 21 lipca do 5 sierpnia 1919 r.

Skradziono:

1. Czesławowi Latoszkiewicz, zam. we wsi Ulaszewo, gm. Brwilno, 3 palta: 2 zimowe na wacie czarnej w brązowe prążki, jedno z kołnierzem aksamitnym, drugie z karakułowym i jesionką koloru tego samego; 3 damskie palta na wacie koloru czarnego; 3 poduszki, pierzynę, 2 kołdry, suknię bordo, kolorową chustkę w pasy, 20 funtów pierzy niedartych; 1 1/2 puda maki pszennej, 8 białych koszul męskich. 1 poszwę z pierzyny.

2. Stanisławowi Krusiewicz, zam. w Raciażu przy ul. Płockiej, parę koni z wozem i uprzężą. Ciemno szpakowatego ogiera bez odmian i gniadego z grzywą i ogonem krótko ostrzyżonymi; u wozu nowy dyszel.

3. Franciszce Niedzielskiej, zam. w Podolszyczach, gm. Rogozino, sakpalto, czarny kostjum, żakiet czarny, popielatą suknię wełnianą, kolorową bluzkę, dwie serwety, dwa gorsety, dwie koszule.

4. Franciszce Grochowskiej, zam. w Płocku, przy ul. Więzienniej № 33, sakpalto, czarną suknię, pasową bluzkę, szal czarny.

5. Aleksandrowi Łysińskiemu, zam. we wsi Kury, gm. Łąck, parę koni z uprzężą i wozem w deski, malowanymi na czarno. (Kłacz kasztanowata bez znaków, lat 2 i ogier szpakowaty z gwiazdką na czole, lat 2).

6. Emilowi Biernackiemu, zam. we wsi Rumunki-Wyszyno, gm. Halin, pow. Lipnowskiego, kłacz

wartości 4000 mk., maści gniadej, lat 7, z gwiazdką na czole i guzem pod brzuchem.

7. Fercho, zam. przy ul. Dominikańskiej w Płocku vis-à-vis poczty, rower № 173 z wolnym kołem i kierownikiem niklowym, dużą pompkę i rozmaite drobne rzeczy z biurka, ogółem na sumę 1300 mk.

8. Teofilowi Kwiatkowskiemu, zam. we wsi Pilichówko, gm. Łubki, klacz maści gniadej z białą gwiazdką na czole, lat 10, wartości 3500 mk., wóz i uprząż wartości 1500 mk.

9. Bronisławowi Przybojewskiemu, zam. we wsi Ciółkowo, gm. Rogozino, ubrania marynarkowe: ciemno-zielone, letnie, zielone w kratki, jasno-granatowe, tużurek czarny, ciemną kamizelkę w kwiatki, spodnie: ciemne w paseczki, frakowe czarne, trykotowe zielone do butów, czarny gruby żakiet, szewiotowe granatowe palto 11-letniej dziewczynki na jasnej podszewce w kratę i granatowym kołnierzem aksamitnym, ogółem na sumę 8000 mk. W ubraniu były chustki do nosa z literami „B. P.“.

Gustawowi Olszewskiemu, zam. w Chudzinie, gm. Kleniewo, pow. Płockiego, czarny żakiet męski z kamizelką, marynarkę czarną z kamizelką, dwie pary spodni: zimowe popielate i popielate w czarne drobne kratki, spodnie sportowe, letnie palto czarne, marynarkę i kamizelkę czeczunczową, 2 pary kamizy: sznurowane z długimi cholewami i z krótkimi, kilka koszul białych z firmą „Urbański“ lub „Bobrowski“, kilka par kałesonów z literami „A. K.“, 2 kołdry: niebieską watawaną i letnią białą w lila paski, 3 powłoczki białe z poduszek, podpinke białą z kołdry, koszulę nocną długą z wykładanym kołnierzem, dwie batystowe białe kapy z poduszek, biały obrus, skórzane sztylpy z paskami.

Poszukiwani:

1. Władysław Siciński, kulawy, ryży, posadzony o kradzież klaczy Emilowi Biernackiemu, zam. we wsi Rumunki-Wyszyno, gm. Halin, pow. lipnowskiego.

2. Leon Samul, syn Jana i Franciszki, robotnik, lat 33, wzrostu średniego, ciemno-blondyn, oczy szare, ostatnio zamieszkały we wsi Cieczki, gminy Rozwozin, pow. Mławskiego.

3. Aniela vel Marjanna Wiśniewska, lat 16, posadzona o kradzież 3 ubrań damskich, 5 koszul damskich, halki różnokolorowej, chustki, szala czarnego i pary żółtych bucików u Pietrzaka, zam. we wsi Korzebie Duże, gm. Sarbiewo, pow. Płońskiego.

Naczelnik Policji Powiatowej

W. Brzozowski.

Sekretarz

K. Kroppe.

304.

W Y K A Z

zasiabnięć na dur plamisty w miesiącu lipcu r. b.

Ilość zasiabnięć:

W Płocku	w Powiecie	Wędrownych	Razem
16	54	2	72
Z tego: kobiet 44, mężczyzn 28			72
Zmarło: „ 6	7		13

Prócz tego zanotowano 2 wypadki tyfusu powrotnego.

W związku z tem:

Odwszono osób	2872
Odkazano rzeczy	2001
Dokonano dezynfekcji	68
Oczyszczono mieszkań	498

Lekarz powiatowy:

(—) Le Brun.

Płock, dnia 2 sierpnia 1919 r.

305.

O K Ó Ł N I K

do Magistratów, Szefów Policji Powiatowej i Miejskiej i Komisarzy Powiatowych.

Na podstawie § 1 Instrukcji do dekretu Rady Ministrów z dn. 7 lutego r. b. w przedmiocie sekwestru skór i garbników wyłączny zakup i sprzedaż skór surowych i garbników został powierzony decyzją Pana Ministra Przemysłu i Handlu w dniu 16 kwietnia r. b. Dz. G. N. 10600/19 Sekcja IV 2036/V Spółce Akc. Skupu i Sprzedaży Skór surowych i Garbników w Warszawie i jego prowincjonalnym oddziałom.

Zgodnie z § 2 Instrukcji wszystkie skóry surowe bydłace t. j. bycze, wołowe, krowie, jałowicze, bukacie i cielęce, oraz końskie i źrebięce powinny być oddawane po cenach przez rząd ustanowionych agentom, posiadającym upoważnienie do skupu skór wydane przez spółkę Akc. i poświadczone przez wydział surowców M. P. i H.

Nikt inny nie ma prawa skupu, sprzedaży i przewozu skór surowych, a skóry nielegalnie nabyte lub znajdujące się w posiadaniu osób do tego nie upoważnionych, winny być konfiskowane, a osoby pociągnięte do odpowiedzialności sądowej zgodnie z § 4 Instrukcji.

W celu możliwie dokładnego przeprowadzenia skupu sekwestrowanych skór surowych, został utworzony Oddział Spółki Akc. Okręgu Włocławskiego z siedzibą w Włocławku z terenem działalności na następujące powiaty: Włocławski, Nieszawski, Kutnowski, Gostyński, Kolski, Lipnowski, Rypiński, Sierpiski i Płocki.

Skup skór surowych w wymienionych powiatach prowadzony jest przez specjalnych agentów, posiadających wyżej wspomniane upoważnienia. Zaświadczenia wydane przez spółkę Akc. na teren innych Okręgów nie mają mocy prawnej na terenie Okręgu Włocławskiego.

Ponieważ sprawa zaopatrzenia garbarni, pracujących w pierwszym rzędzie na potrzeby Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Apropowizacji jest niezmiernie ważną, prosimy o poczynienie szczególnych zarządzeń, aby wszystkie skóry surowe, pochodzące z uboju w rzeźniach i poza rzeźniami, były dostarczane tylko agentom wyłącznego skupu. Wszystkie skóry pochodzące z uboju w rzeźni muszą być pozostawione na miejscu uboju i nikt nie ma prawa takowych zabierać ze sobą. Skóry te winny być przez agenta niezwłocznie zabezpieczone od zepsucia, zasolone i zabrane z rzeźni dla dostarczenia do miejsca

wskazanego przez Oddział Włocławski Spółki Akc. w Włocławku.

Wobec tego, że wszelki obrót skórami surowymi i garbnikami jest wzbroniony, garbowanie skór może mieć miejsce, tylko w prawnie uruchomionych garbarniach, posiadających na to specjalne zezwolenia i odpowiedni przydział skór surowych zatwierdzonych przez Wydział Surowców M. P. i H. W Okręgu Włocławskim uruchomione zostały pod kontrolą wydziału surowców garbarnie następujące:

- w Gombinie (pow. Gostyński) B-ci Sznajder,
- w Kutnie (pow. Kutn.) Erdberg, Menche i Braun,
- w Pomorzanach (pow. Kutnowski) T. Erdberg,
- w Raciążu (pow. Sierpski) Ch. Berndbaum.

Nikt inny, prócz wyżej wymienionych nie ma prawa garbowania w Okręgu Włocławskim Spółki Akc., a wszelkie potajemne garbowanie, winno być niezwłocznie zamykane, towar znajdujący się w przegarbunku odpowiednio zabezpieczony i odpis protokołu nadesłany do Oddziału Spółki Akc. w Włocławku.

Na potrzeby istniejących w Okręgu pracowni rymarskich może być dokonany miesięczny przydział skór nie inaczej, jak na mocy zezwolenia Wydziału Surowców M. P. i H. Oddział w Włocławku. W tym celu zainteresowani, winni wnieść specjalne podanie opłacone podatkiem stemplowym.

Przewóz skór surowych odbywa się na mocy przepustek Wydziału Surowców Oddział w Włocławku.

Ani zezwoleń na skup i sprzedaż skór surowych, ani przepustek na prawo przewozu inne urzędy państwowe (nie wyłączając Urzędów Gospodarczych W. P. i Urzędów Apropowizacji) wydawać nie są upoważnione.

W celu przeprowadzenia ścisłej kontroli nad przemysłnictwem sekwestrowanego przez rząd surowca i uniemożliwienie potajemnego przegarbunku wyznaczoną została premia 10% wartości ujawnionego w nieprawym przewozie, przechowaniu lub w nieprawie uruchomionych garbarniach surowca dla tych organów władzy państwowej, które współdziałać będą przy ujawnieniu.

Powołując się na szereg listów okólnych Oddziału Włocławskiego Wydziału Surowców Wojennych M. P. i H. № 17, 19, 22, 25, 27, 30, 44 w przedmiocie sekwestru skór surowych prosimy o współdziałanie państwowych i komunalnych organów wykonawczych, w celu pomyślnego skupu tak niezbędnego surowca, uniemożliwienia przemysłnictwa i potajemnego przegarbunku.

Powyższe prosimy zakomunikować jednośnym podwładnym organom wykonawczym i wydrukować w lokalnej gazecie urzędowej.

Pełnomocnik Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wydziału Surowców na Okręg Włocławski

(—) Wł. Gruetzmacher.

Przedstawiciel Spółki Akc. Skupu i Sprzedaży
Skór surowych i garbników w Warszawie
Oddział w Włocławku:

(—) J. Marek.

506.

OBWIESZCZENIE.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płocku obwieszcza, iż po zmarłych Arje Lejbie Lisser i Zelmanie Berze Ejlitz współwłaścicielach nieruchomości Nr. 172 w m. Wyszogrodzie, oraz po Mordce Josku Lichtensztejnie współwłaścicielu nieruchomości Nr. 94 w m. Wyszogrodzie toczy się postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego wyznaczono termin na dzień 20 lutego 1920 r., w tym dniu osoby w spadku interesowane powinny się stawić w kancelarii rzeczowego wydziału pod skutkami z prawa wynikającymi.

Pisarz hipoteczny

J. Leśnikowski.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

WEZWANIE.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Płocka wzywa niniejszem:

1) Kacpra Olgiati i 2) Wincentego Józefa Cichowskiego wierzycieli hipotecznych na nieruchomości Płońskiej № 45 i 46, ażeby się stawili osobiście lub przez upoważnionych w kancelarii Wydziału hipotecznego powiatowego w mieście Płocku przed Notariuszem p. Zygmuntem Mazowieckim w dniach 15 września i 13 października 1919 r., dla spisania stosownie do § 5 Ustawy Towarzystwa aktów wypłaty przyznanej na tą nieruchomość pożyczki Towarzystwa Kredytowego m. Płocka w sumie rubli 10.000 listami zastawnymi i odbioru sum dla nich z porządku hipotecznego do spłaty przypadających, wraz z niestawieniem się, przeznaczone dla nich listy zastawne odesłane zostaną do depozytu Instytucji Kredytowej, a wierzytelności ich będą wykreślone z wykazu hipotecznego powyższych nieruchomości jako już spłacone.

OGŁOSZENIE.

Worowski Paweł, syn Adolfa i Walerji z Wołoskich zgubił metrykę, bilet stwierdzający prolon-gatę służby wojskowej na rok jeden, banknot 1000 markowy, około 30 mk. drobnicą i 3 fotografie.